

нетърпѣние очакваше свършѣка на черковната служба, за да присѣтствува на сказкитѣ. Гражданитѣ понѣкога на тѣлпи се стичаха да слушатѣ тия чудни рѣчи, въ които смѣло се обсъждаха въпроси отѣ разнитѣ клонове на знанието. Салонътѣ, въ който се държаха сказкитѣ, бѣше се прѣобърналъ въ храмъ на науката. Въ него се разискваха, въпроси за личнитѣ права на човѣка и гражданина съ такова спокойствие и такава свобода, на които би завидѣлъ единъ съврѣмененъ истински привърженикъ на демократическитѣ идеи. Въ единъ хубавъ недѣленъ день, въ черквата св. Димитрий, ни обявиха, че въ читалището ще се даде интересна сказка. Училищниятѣ салонъ скоро се изпълни съ отбрана публика. Азъ, ако и ученикъ по онова врѣме, бѣхъ единъ отѣ редовнитѣ посѣтители на тия сказки и успѣхъ на врѣме да заема мѣсто на единъ отѣ прѣднитѣ чиновни въ салона, за да имамъ възможность по-добрѣ да слушамъ оратора. На естрадата бѣха: прѣдседателътѣ Ст. Гидиковъ, и членоветѣ М. П. Икономовъ, Дим. Г. Димитровъ и др. Въпрѣки грамадното стечение на слушатели, благоговѣйно мълчание царуваше въ салона. Часътѣ за сказкитѣ настѣпи. Прѣдседателътѣ Ст. Гидиковъ се дигна отѣ мѣстото си и съ единъ звученъ и симпатиченъ гласъ възвѣсти, че него день ще говори върху интересната тема за „личната свобода“ младиятъ нашъ съгражданинъ Ив. А. Икономовъ, когото и прѣдстави на публиката. Ораторътѣ зае своето мѣсто до прѣдседателската маса, сложи върху нея единъ свитѣкъ написани листове и начна своята сказка. Виждаше се, че той бѣше работилъ дълго и усилено надъ своята тема. Ако и да бѣше написана сказката, той я произнесе почти цѣла наизустъ, а само сегизъ-тогизъ хвърляше погледъ върху листоветѣ, които бѣха сложени отпрѣдъ му. Повече отѣ половина часъ той прикова вниманието на слушателитѣ. Той говори съ голѣмо одушевление, придружено съ рѣкодвижения и съ силни натѣртвания. Изреченията бѣха кратки, но ясни и звучни. Отѣ всичко се виждаше, че той дълбоко чувствуваше това, което говорѣше, че той всѣцѣло е проникнатъ отѣ прѣдмета си и изкрено убѣденъ въ правилността на възгледитѣ си. Когато той свърши, прѣдседателътѣ Ст. Гидиковъ наново се подигна и отправи къмъ присѣтствующитѣ запитване: желае ли нѣкой да направи нѣкоя бѣлѣжка по сказката. Никой не поиска думата. Види